

Zagreb, 06.10.2025.

Trgovački sud u Zagrebu

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb
Poslovni broj: St-1134/2025

Pravna stvar:

Dužnik: **BRCKO MM AUTO d.o.o.**, Ivanić-Grad, Žalec, Vulinčeva ulica
128, OIB: 87429565765;

Vjerovnik: **Volvo Financial Services leasing d.o.o.**, Zagreb, Karlovačka
cesta 94, OIB: 50622045710, zastupano po odvjetnici Ivani Lončar
iz Zagreba, Ulica Vjenceslava Novaka 14, OIB: 49732152941

PODNEŠAK

vjerovnika

sudu e-komunikacijom

- I. Vjerovnik se ovime očituje na podnesak povjerenika od dana 22.9.2025. godine, objavljenog na e-oglasnoj ploči sudova dana 23.9.2025. godine, a sve kako slijedi.
- II. Povjerenik pogrešno navodi kako je tumačenje vjerovnika pravno neutemeljeno, upravo suprotno, tumačenje vjerovnika je pravno utemeljeno i isto proizlazi iz citiranja pravne osnove – Ugovora o financijskom leasingu te pripadajućih Općih uvjeta Ugovora o financijskom leasingu (Opći uvjeti) Verzija 2.

DOKAZ: Ugovori o financijskom leasing i Opći uvjeti (uvid u spis)

Također, Opći uvjeti nisu jednostrano nametnuti kako to krivo navodi povjerenik, već su isti ugovoreni jer ih je dužnik prihvatio potpisom. Dakle, ugrađeni su u ugovorni odnos pristankom dužnika.

Da se Opći uvjeti imaju smatrati sastavnim dijelom Ugovora propisuje članak 295. Zakona o obveznim odnosim (NN NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) (dalje u tekstu: ZOO), koji propisuje njihovu obveznost, ako su bili poznati ili morali biti poznati ugovornoj strani u vrijeme sklapanja ugovora, a što je ovdje također nesporno.

Osim toga, treba napomenuti da odredbe o učincima raskida ugovora nisu norme prisilne naravi prema ZOO, pa nema zapreke da ugovorne stranke sporazumno urede svoj odnos koji nastaje kao posljedica raskida ugovora, a što potvrđuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj: Rev 1625/09-2.

Stoga su u članku 10.4. Općih uvjeta, dužnik i vjerovnik ugovorili posljedice raskida ugovora.

DOKAZ: Ugovori o financijskom leasing i Opći uvjeti (uvid u spis)

- III. Dalje, povjerenik pogrešno tumaču i odredbe Zakona o leasingu (NN 141/13) i to konkretno članak 59. stavak. 1 na koji se poziva, a koji propisuje da ako primatelj leasinga nije platio dvije uzastopne naknade, davatelj leasinga može raskinuti ugovor o leasingu i ima pravo na iznos dužne naknade i ostale tražbine iz ugovora o leasing. Poanta financijskog leasinga je da se predmet nakon isteka razdoblja leasinga ne vraća davatelju leasinga nego je primatelj leasinga isti dužan otkupiti.

Ovdje povjerenik ne može proizvoljno tumačiti što podrazumijeva pojam "dužne naknade", već su navedene jasno određene člankom 10.4. Općih Uvjeta. Raskidom ugovora o leasingu, sukladno članku 10.4. Općih uvjeta, vjerovnik (davatelj leasinga) ima pravo na naplatu:

- zbroja svih dospjelih i nenamirenih rata i plaćanja, **(ii) ukupnog iznosa svih rata (bez kamata) koji bi bio dospio do kraja Ugovora o leasingu (da nije bio raskinut)**, (iii) Otkupne vrijednosti objekata leasinga utvrđene u Ugovoru o leasingu, (iv) naknade za prijevremeni raskid sukladno Popisu naknada, (v) troškova osiguranja uključujući ali ne ograničeno na premiju osiguranja koju je Davatelj leasinga preplatio i iznos koji osiguravajuća društva nisu nadoknadila, (vi) poreza na motorna vozila, ukupnih troškova skladištenja koje je snosio vjerovnik i troškove prijevoza i zaštite objekata leasinga te (vii) troškova likvidacije ili prodaje objekata leasinga koje je snosio vjerovnik.

DOKAZ: Ugovori o financijskom leasing i Opći uvjeti (uvid u spis)

- IV. Vjerovnik se poziva i na sudsku praksu i stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u odluci PŽ-3179/2023-2 od dana 4.10.2023. godine gdje je jasno propisano da je za predstečajni postupak važno postoji li prijavljena tražbina, a vrijeme dospeljeća nije od značaja za njezino utvrđivanje, te dodatno ako je tražbina sadržana u ovršnoj ispravi, pod utvrđenom tražbinom podrazumijeva se cjelokupni iznos naveden u toj ispravi.

Dok Trgovački sud u Splitu u odluci broj: St-493/2024-62 od dana 24.4.2025. godine pozivajući se također na praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (PŽ-6339/2019-2) ističe da činjenica što vjerovnik ima i izlučno pravo na predmetu leasinga ne isključuje njegovu novčanu tražbinu koja proizlazi iz dospjelih mjesečnih obroka leasinga.

Dakle, jasno je da ukoliko se vjerovnik odluči izdvojiti predmet na kojem ima izlučno pravo, isti ima pravo i na namirenje svoje tražbine za nedospjeli dio.

- V. Zaključno, a kao što je već navedeno podneskom od dana 15.9.2025. godine, ako vjerovnik odluči izdvojiti predmet na kojem ima izlučno pravo, isti će ga pokušati unovčiti po procijenjenoj tržišnoj vrijednosti i za stvarno postignuti iznos kupoprodajne cijene predmeta leasinga, vjerovnik će svakako umanjiti potraživanje prema dužniku.

To bi značilo da ukoliko bi se predmet leasinga prodao za iznos veći od procijenjene vrijednosti, cjelokupni višak ostvarene cijene neće ostati vjerovniku, nego će se isplatiti dužniku.

Na taj način jasno je da svaki višak ostvaren od prodaje nikako ne zadržava vjerovnik, već to koristi isključivo dužniku.

Vjerovnik:
Volvo Financial
Services leasing d.o.o.
zastupano po: